

Urigtige deri, at undlade det, at jeg har ønsket en saadan Bestemmelse indført i Lovens 2de og 3de Paragrapher, at den sidste Deel af Forslaget ikke er heldigt affattet, men dette er egentlig ikke min Skyld, thi jeg vilde, som jeg allerede i mit første Foredrag har sagt, have havt Tanken mere stærkt udtrykt, og jeg vilde ikke have den, der forlangte Hegn oprejst, indskrænket under de Bestemmelser, der ere vedtagne, men jeg maatte høre mig for at faae flere Medlemmer til at følge mig, da jeg ellers ikke kunde tænke paa at faae mit Forslag sat igjennem. Dette er ærligt talt ligesom Grunden til, at Forslaget har faaet en saadan Affattelse. Jeg giver den høitagtede Indenrigsminister fuldkommen Ret i, at det ikke gaar an af æsthetiske Hensyn at forlange, at hele Hegnsloven absolut skal være eens, thi der gives jo, som den høitagtede Minister meget rigtigt har bemærket, forskjellige Jordarter, hvor der kan være Materiale tilstede, som kan lette Hegnets Opførelse, min Hensigt har kun været den, at naar Jorden var saaledes, at der meget let kunde rejses Hegn af den af mig omtalte Bestaaenhed, og det var hensigtsmæssigt for begge Parter, saa skulde den ene ikke, blot fordi han vilde være imod den, som ønskede Hegnet oprejst, kunne modsætte sig det. Jeg skal ikke spille flere Ord derpaa, thi jeg maatte tilstaae, at dersom vort Forslags Vedtagelse skulde have tilfølgende, at Loven ikke kom ud, vilde jeg ikke engang ønske, at det blev vedtaget, idet jeg haaber det samme som den ærede sidste Taler, at den Slags Bestræbelser om ikke ret lang Tid vilde trænge sig frem her og finde et endnu mere fyldestgjørende Udtryk, end de havde fundet i vort Vædringsforslag.

Albertsen: Den høitagtede Indenrigsminister har fuldkommen Ret i, at Forordningen af 29de October 1794 ikke kjender nogen som helst Undtagelse fra Hegnspligten, men det er ligesaa vist, at den nævnte Anvendning har nogle Bestemmelser, der sikkre de paaagjældende Hegnspligtige imod at komme til at udrede uoverkommelige Udgifter. Jeg haaber, at den ærede Formand vil tillade mig, at jeg oplæser

en lille Smule af den nævnte § 16; den siger saaledes: „Af værgt Hegn skal enhver Jordbønder eller Bruger i Overensstemmelse med denne Anordnings § 3 være pligtig til aarlig paa Sjælløst imod sine Naboer at sætte 1/2 Tønde Hartkorn i Javn dobbelt Steengjerde eller 1/2 Tønde i Javn enkelt Steengjerde eller 3 Tønde levende Gjerde med dobbelt Grøst eller Jordvold med dobbelt Grøst, beplantet med Pile paa begge Sider osv. Det er saadanne Bestemmelser, der komme til at manglen i det foreliggende Lovudkast, hvilket igjøre, at der kan være Tilfælde, hvor det vil være ganske uoverkommeligt for den Hegnspligtige at tilvejebringe de fornødne Hegn i den Tid, som der her er bestemt, navnlig ikke ud over 3 Aar. Det er dette, som Vædringsforslaget under Nr. 5 sigter til at raade lidt Bod paa. Efter dette kan under den nævnte Forudsætning den, som ønsker Hegnet opført, faae det opført, naar han selv vil bestemme 3/4 deraf, og saaledes bliver det kun 1/4 deraf, som det vil paaligge den at opføre, der muligen kan have en saa stor Strækning, at han ellers ikke vilde være istand til at faae det opført. Det forekommer mig, at naar, naar man gaar saa langt ned, at man siger, at denne Bestemmelse kun skal komme til Anvendelse, naar Omkostningerne ved havt Hegn vilde udgjøre 1/10 af Jorden's Verdi, kun fordrer en lille Betryggelse for Eiendommen, som det ikke er formøgeligt at gaar ind paa.

Indenrigsministeren: Jeg maanedø gjøre det ærede Medlem, der nu havde Ordet, opmærksom paa, at der i § 16 i Forordningen af 1794 staar: „Af værgt Hegn skal enhver Jordbønder eller Bruger sætte 1/2 Tønde Hartkorn i Javn dobbelt Steengjerde eller 1/2 Tønde i Javn enkelt Steengjerde eller 3 Tønde levende Gjerde med dobbelt Grøst eller Jordvold med dobbelt Grøst, beplantet med Pile paa begge Sider osv.“ Der staar altsaa: „Af værgt Hegn skal det vilde siges, at selv om der mellem Naboerne er fuld Hegn, men af den anden Bestaaenhed, skal den Aar efter Aar sættes disse Quantiteter af dette Vædringshegn, idet værgt Hegn som Forordningen af 1794 paaligger for Quantitet bestemmer den samme Strækning altsaa i § 16 med Hensyn til Quantiteten angaaer aldeles ikke den absolute Hegnspligt, som hviler paa enhver Mand for sig. Paragraphen omtaler kun den Forpligtelse,